

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ
«ЦЕНТР ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ»
ПЕРШОТРАВЕНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ**

**Тема: «Проведення огляду літератури з теми педагогіки партнерства,
діяльнісного підходу та дитиноцентризму»**

**Виконала: керівник гуртка
Кіреєва Ганна Вікторівна**

м. Першотравенськ

2024

“Якщо вчитель став другом дитини,
якщо ця дружба осяяна благородним захопленням,
поривом до чогось світлого, розумного,
у серці дитини ніколи не з’явиться зло”

Василь Сухомлинський.

“Сучасний педагог — це той,
хто розкриває потенціал учнів,
а не примушує їх вчити уроки”

Микола Скиба

Визначення ключових понять і термінів.

1. Як пов’язані між собою педагогіка партнерства і дитиноцентризм?

Педагогіка партнерства сприяє формуванню творчих здібностей особистості на засадах дитиноцентризму та творчого підходу до кожної дитини. Основним завданням педагога є розкриття й розвиток цих здібностей на основі партнерства між усіма учасниками освітнього процесу.

2. Що входить до педагогіки партнерства?

Отже, в основі педагогіки партнерства - спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками. Учні, батьки та вчителі, об’єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими співниками, рівноправними учасниками освітнього процесу і відповідають за результат.

3. Що таке дитиноцентризм?

Дитиноцентризм — максимальне наближення навчання і виховання кожної дитини до її сутності, здібностей та особливостей.

4. Хто досліджував ідеї дитиноцентризму?

Револьюційні педагогічні ідеї, які створили умови для виникнення дитиноцентризму як педагогічної концепції та філософського напрямку, були проголошені Я. А. Коменським. Мислитель наполягав на тому, що покликання вчителя – актуалізовувати в дітях потяг до знань і навчального процесу загалом.

5. Що є основою педагогіки партнерства?

В основі педагогіки партнерства – спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками. Учні, батьки та вчителі, об'єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими співниками, рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат.

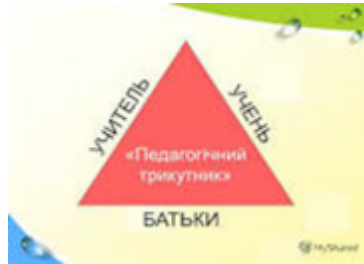
6. Педагогіка партнерства?

Педагогіка партнерства – напрям педагогіки, що включає собою систему методів і прийомів виховання і навчання на засадах гуманізму та творчого підходу до розвитку особистості. В її основі – орієнтація вчителів, батьків на особистісний розвиток учнів, на побудову освітньої траєкторії дитини. Особливо актуальним для педагогіки партнерства є гуманне ставлення педагога до дитини, яке має поєднуватися з повагою до її думок і бажань. Між учителем, учнями і батьками мають встановитися партнерські стосунки, тонка взаємодія на засадах співпраці і співтворчості.

Основні принципи цього підходу:

- повага до особистості;
- доброзичливість і позитивне ставлення;
- довіра у відносинах;
- діалог – взаємодія – взаємоповага;
- розподілене лідерство (проактивність, право вибору та відповідальність за нього, горизонтальність зв'язків);
- принципи соціального партнерства (рівність сторін, добровільність прийняття зобов'язань, обов'язковість виконання домовленостей).

«Трикутник партнерства: батьки, діти, учитель»

Дослідження і отримання знань повинні йти разом. Через це змінюється й сам спосіб навчання. Якщо в класичній школі, до якої ми звикли, учень – це пасивний реципієнт знань, у новій — учень це учасник процесу пізнання. Тобто він разом з педагогом формує нові знання, а не просто їх пасивно споживає. Тому в даному випадку можна вважати учня та вчителя партнерами, звичайно ж не рівноправними. Але перевага педагога повинна бути в мірах розумного, щоб не порушити межу довіри та поваги дитини.

Педагогіка партнерства між учнями та вчителем може реалізуватися у наступних форматах взаємодії:

- інтерактивні та гейміфіковані формати;
- дослідна робота у групах;
- пропонування активностей з самоосвіти;
- проєктні активності;
- діалогічні формати;
- стимулювання учнів до формування власної думки;
- використання методів самостійної оцінки та взаємної перевірки учнів.

Педагогіка партнерства важлива і незамінна з огляду на те, що:

По-перше, сприяє створенню атмосфери, в якій найкраще розкривається потенціал кожного учня, формується його ініціативність і креативність. А це – один із ключових активів сучасного світу.

По-друге, партнерство задовольняє потребу в значимості і приналежності та зменшує рівень стресу, що, зрештою, допомагає інтелекту працювати ефективніше.

По-третє, такий формат стосунків найкраще готує молодих людей до професійної діяльності і ролі активного громадянина у відкритому світі.

Отже, для того, щоб освіта і навчання всім приносили задоволення, варто змінити правила гри і прийняти підхід партнерства замість традиційно авторитарного. Педагогіка партнерства визначає істинно демократичний спосіб співпраці педагога і дитини, який не відкидає різниці в їхньому життєвому досвіді, знаннях, але передбачає безумовну рівність у праві на повагу, довіру, доброзичливе ставлення і взаємну вимогливість.

Огляд літератури

1. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : Посібник для студентів вищих навчальних закладів. / О. Вишневський – Дрогобич : Коло, 2006. – 326 с
2. Катерина Глущенко. Що таке педагогіка партнерства: правила сучасного викладання. Інтернет
ресурс: <https://buki.com.ua/news/shcho-take-pedagogika-partnerstva/>
3. Краще разом. Що таке педагогіка партнерства і навіщо вона в НУШ. Інтернет
ресурс: <https://nus.org.ua/articles/pedagogika-partnerstva-shho-tse-take-ta-y-ak-zrozumity-chy-vona-ye-u-shkoli/>
4. Журавко С. О. Педагогіка партнерства як один із факторів ефективної взаємодії учасників освітнього процесу. Інтернет
ресурс: <https://genezum.org/library/>
5. Оржеховська В.М. Взаємодія навчального закладу і сім'ї: стратегії, технології і моделі. – Х.: Видавництво «Точка», 2007. – 192 с